

บทสรุป

กลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงส่วนใหญ่มีความรู้ในเรื่อง สาเหตุของโรคลักษณะของโรคอันได้แก่ ลักษณะ การติดต่อและการถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ดีกว่า กลุ่มที่มีความเสี่ยงต่ำ แต่สำหรับในเรื่องอันตรายและการรักษา หายขาดของโรค กลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงมีความเห็นว่า โรคไข้ดำไม่เป็นอันตรายและสามารถรักษาให้หายขาด ได้ สูงกว่ากลุ่มที่มีความเสี่ยงต่ำ

ทางด้านการปฏิบัติของกลุ่มที่บ่อน้ำมีระดับสารหนูสูง พบว่า ส่วนใหญ่เลิกใช้น้ำบ่อและใช้น้ำฝนทดแทน และคาดว่าตลอดมีน้ำฝนที่กักเก็บไว้ เพียงพอสำหรับการใช้ดื่มแต่เพียงอย่างเดียว กลุ่มที่บ่อน้ำมีระดับสารหนู ต่ำก็ปฏิบัติในลักษณะเดียวกับกลุ่มที่บ่อน้ำมีระดับสารหนูสูง แต่มีสัดส่วนต่ำกว่ากลุ่มมีระดับสารหนูสูง การใช้น้ำประปาทดแทนพบได้มารองลงมาจากการใช้น้ำฝน แต่จะพบเฉพาะกลุ่มที่บ่อน้ำมีระดับสารหนูสูง เป็นส่วนใหญ่ ส่วนอัตราการใช้บ่อบาดาลมีเพียงร้อยละ 18.6 ที่ไม่ใช้มีสาเหตุจากบ่อบาดาลอยู่ไกล ผู้ที่เป็นโรคไข้ดำส่วน ใหญ่มีความรู้ลึก เจาะ ๆ และรักษากับแพทย์แผนปัจจุบันด้วยวิธีการฉีดยา ผลการรักษาปรากฏว่า มากกว่าครึ่งมี อาการดีขึ้น